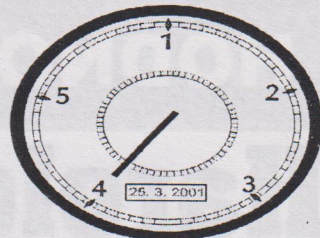

WINTRŮV RAKOVNÍK

XXV. PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH
DÍVADELNÍCH SOUBORŮ

BŘEZEN 2001

Na světě je Voskovcova Sázava **MYŠLENKA NEZAPADLA**

V minulém roce jsme na tomto místě přinesli rozhovor s Jiřím Janouškem a Alenou Čtveráčkovou ze sázavského divadelního souboru, který byl věnován nápadu uspořádat v tomto městě národní přehlídku hudebního amatérského divadla, a to pod názvem Voskovcova Sázava. Nezůstalo jen u slov?

„Tato přehlídka se opravdu konala. Nebyla sice národní, ale i tak jsme byli s jejím průběhem, úrovní i návštěvností nadmíru spokojeni“, řekl nám včera Jiří Janoušek. Pořadatelem zkušebního, nultého ročníku přehlídky byl Městský úřad v Sázavě, ale veškerá organizační tíha ležela na bedrech členů místního divadelního souboru Jiřího Voskovce.

„Musím konstatovat, že do její přípravy a vlastní realizace se zapojili všichni naši členové bez ohledu na svůj volný čas. Dokonce se nám podařilo získat i nemálo krásných cen. Zhotovili jsme také originální upomínkové listy a člen souboru Milan Štědra vyrobil ze skla nádherné pamětní plakety“, pochlubil se Jiří Janoušek.

Jelikož Sázavští sehnali hodnotné ceny, popravili své původní představy o nesoutěžní přehlídce a dali souborům možnost

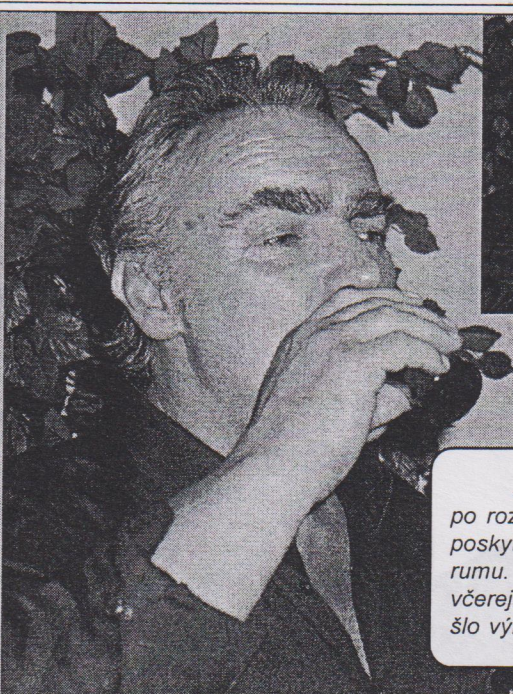
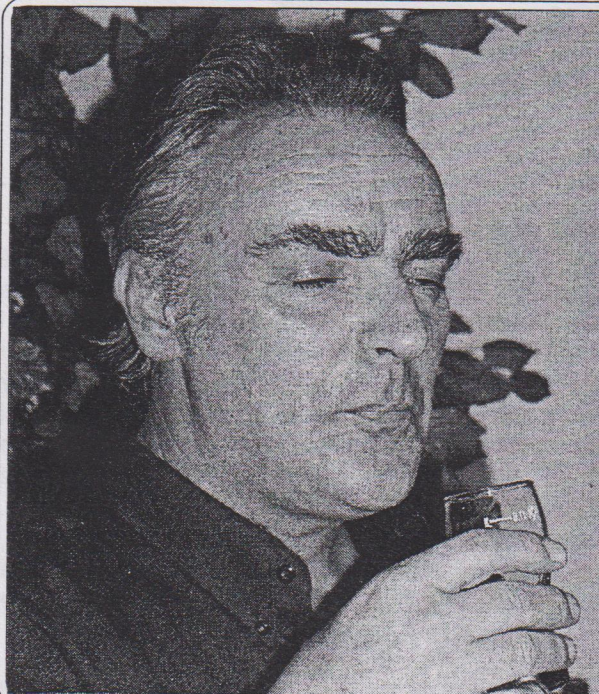
usilovat o jejich nabytí. Ustavili laickou porotu a vyhlásili i diváckou anketu. Během září a října pak do Sázavy přijely soubory z Ořechu u Brna, Přerova a Blanska, které patří ke špičce amatérského hudebního divadla v České republice. Cenu poroty i diváků nakonec získali Ořechovští se Strakonickým dudákem. Odměnění byli i nejlepší herci a herečky. Voskovcova Sázava je tedy na světě, a co dál?

„Letos na podzim zcela určitě uspořádáme její první oficiální ročník. Chtěli bychom, aby k nám přijelo soutěžit o pocty více souborů než v minulém roce. S některými už máme navázány kontakty, další v nejbližší době oslovíme prostřednictvím Divadelních novin. Přehlídka se tentokrát zúčastníme i my, a to s Renčínovou Nejkrásnější válkou, kterou už nacvičujeme. Ke změnám dojde v pěti-

členné hodnotící porotě, kde zasedne více odborníků, především z hudební oblasti“, prozrazuje některé záměry Jiří Janoušek. Jeho přáním i nadále zůstává, aby se Voskovcova Sázava v budoucnu stala národní přehlídkou.

To však neznamená, že Sázavští teď už budou žít jen pro tuto akci. Potvrzuje to i jejich účast na letošním Wintrově Rakovníku, kde se včera večer představili s konverzační komedií Antonína Procházky Klíče na neděli. „V loňském roce, kdy měla premiéru, jsme ji hráli dvakrát. Naposledy 3. listopadu. Od té doby jsme ji už nehráli, až u vás, v Rakovníku. Navíc s jednou vynucenou změnou v obsazení, protože nám na vojnu odešel Martin Mika a musel ho nahradit Petr Šibrava. Myslím, že dlouhá pauza a po ní hned vystoupení v cizím prostředí, se projeví i na našem výkonu, a to především v první polovině hry. Druhá půlka už byla lepší, takže jsem spokojen v mezích možností“, zhodnotil včerejší představení sázavský režisér.

J. Mokrejš

Jiří Janoušek nám po rozhovoru zdarma poskytl instruktáž v pití rumu. Je třeba říci, že již včerejšího večera nám to šlo výborně.

HODNOCENÍ ODBORNÉ POROTY

Harold Pinter, MILENEC

Harold Pinter - autor her Pokoj, Správce, Jakoby na Aljašce, Mechanický číšník, Zrada, Deník želvy atd. patří svým dílem do oblasti absurdního divadla, tedy do vrcholového vidění světa 20. století. Postavy tohoto proudu představované Becketem, Jonescem, Gantem a Pinterem skrývají za často triviálním textem úzkost moderní doby. Hlavní aktéři Pinterovy hry si uvědomují nebezpečí a útok vnějšího světa na svůj vztah a v obraně uskutečňují hry, které

by měly jejich vazbu utužit a zachránit. Tento úkol se však nedaří zatím zcela naplnit. Ozdobou inscenace je talentovaný výkon Filipa Jeníše a zdařilá kreace Jany Sedláčkové jako Sáry. Reži-

DS Tyl Říčany

sér Jan Pospíšil sice zůstává tématu mnohé dlužen, ale s náročným textem se ve výkladu vyrovnává velice čestně a realizováním některých připomínek má šanci představení ještě posunout.

Karel Semerád

L. Ferlinghetti, OBĚTI AMNÉZIE

DS Tyl Říčany

Režie se (jak se dříve psávalo) ujal Karel Purkar. A ujal se jí skvěle. Představení je postaveno a zvláště v hereckých rolích je vyrovnané. Jan Pospíšil hraje skvěle. Rovněž ostatní ženské role spoluvytvářejí představení. Nedostatečné a mylné použití technických prostředků neumožnilo jednoznačný výklad a stalo se tak spíše zavádějícím. Po vyřešení těchto problémů a v dalším prohloubení hereckých kreací, jakož i dořešení dámských kostýmů, lze předpokládat další posun hry směrem ke kvalitě. Uvedení této hry svědčí o dramatické objevnosti, o cíleném výběru režiséra. Soubor na těchto příležitostech zcela jistě roste a stává se kvalitnějším.

Karel Semerád

Antonín Procházka, KLÍČE NA NEDĚLI

Poslední inscenací Wintrova Rakovníka 2001 byla komedie Antonína Procházky Klíče na neděli v nastudování Divadelního souboru Jiřího Voskovce při MěÚ Sázava, v úpravě a režii Jiřího Janouška a ve scéně a kostýmech Jany Nykodémové. Textová předloha je napsána na půdorysu frašky přelomu 19. a 20. století, čerpající téma z manželského života dvou párů, které si vzájemně vymění partnery. Výměna se postupně komplikuje dalšími dramatickými postavami, které zasahují do dění obou proměněných párů. Režie zpracovává příběh přehledně, je si vědoma i charakteristických rysů frašky, totiž nadsázky jak v situacích, tak v charakterech a jednání dramatických postav. Drastická komika, křik a fyzické inzultace, které do frašky patří, nejsou zatím výsledkem určitého procesu v jednání dramatických postav, a proto působí přehnaně a postrádají potřebnou míru vkusu. Soubor přitom prokázal nesporné herecké dispozice v předcházejících inscenacích a je schopen nedostatky odstra-

nit. Do budoucna přejeme souboru lepší dramaturgickou volbu.

DS J. Voskovce MÚ Sázava

Jarmila Černíková

Harold Pinter, JAKOBY NA ALJAŠCE

LUNA Stochov

Velmi drsný a bolavý příběh o tom, že, vzato do důsledků, je jedno, zda žijeme nebo ne, se soubor ze Stochova snažil velmi poctivě rozkrýt. Je to zřejmé z toho, že ví, čeho která postava je nositelem, což vnímáme i z individuální herecké prezentace. Jiná věc je, že tyto skutečnosti však nejsou sděleny vespolečným jednáním z jeviště, ale objevili jsme je až při rozpravě se souborem. Někde prostě nastal komunikační šum mezi autorem, inscenátory a divákem. Všichni víme, že Luna Stochov si vybírá dobré dramatické texty, které vypovídají o temnějších strunách našeho bytí, a že jejich realizaci se nám snaží ne snad otevřít oči, ale emotivně nás zasáhnout, abychom se na sebe a na svět kolem nás podívali očištěně. Očištění bolestí, soucitem, hněvem, úzkostí. Abychom s nimi prošli ohněm poznání. V případě textu Jakoby na Aljašce, kterým jsme měli projít zamrznu-

tím všech citů a vztahů, se ona katarze bohužel nedostavila. Pinter totiž v tomto textu předkládá jednu

jedinou dramatickou situaci, k níž je nutné najít klíč. Při čtení jej každý určitě získá. Otázka však je, jak situaci sdělit, protože tři postavy řeší jednu jedinou dramatickou situaci, ale „jakoby na Aljašce“, to znamená zcela osamoceně. A i nevztah musí být z jeviště sdělen vztahem, jinak neexistuje. Přesto, že příběh dívky, která se rozhodla usnout v okamžiku největšího štěstí a která po probuzení pochopí, že všechno své štěstí totálně prospala (což je jeden z možných významů tohoto textu), k nám z jeviště nedospěl, je dobře, že se jím Stochovští zabývali, neboť pro mnohé divadelníky může být objevem. Může být dokonce i pro mnohé prubírským kamenem, jak tento text přečíst, jak ho vyložit a dokonce jak ho na jevišti interpretovat. A kdyby nic, tak nám jeho zveřejněním položili otázku o podstatě smyslu našeho bytí. V životě i v divadle.

Vladimír Zajíc

Místo epilogu - Babička kontra Eva Duarte NEPLAČ PRO NÁS, DIVADLO!

Tak si tu sedím u počítače a z repráků mi hraje Dan Bárta, co zpívá o Evě Perón. Měl bych psát o tom, že tohle číslo našeho Zpravodaje Wintrova Rakovníka je letos definitivně poslední. Sakra! Drobnou útěchou mi může být skutečnost, že za chvíli budeme sázet ještě výsledkovou listinu. Ani to však nic nezmění na té situaci, že letošní Wintrovky končí. Sakra! Kdyby mě slyšela moje babička, dej jí Pán Bůh věčnou slávu, řekla by, abych se nerouhal. Takže se ti milá babičko – vím, že mě slyšíš – pokusím vysvětlit, proč kleji jako pohan, i když vlastně vůbec nevím, jestli pohaní mohli klít. Podle mě totiž žádné sakra a krucinál vůbec neznali. Ale abych neodbočoval: Milá babičko! Dneska končí dvacáté páté rakovnické divadelní radovánky. Během necelých čtyř dnů se v rakovnickém Tylově divadle sešlo spousta zajímavých lidí, jejichž společným znakem byla stejná krevní skupina (Müller Thürgau, švestkové koláče, bylinkové kůry a podobně). A to ti musím povědět, milá babičko, že se mi po všech těch lidech bude zatraceně stýskat. Víím, že kdybys mohla, tak mi odpovíš, že život nekončí společně s přehlídkou, ale, víš, nějak mi to teď nedochází. Další tvoje

námítka by směřovala na téma, že mě přece divadlo neživí a abych se raději soustředil na práci a rytí zahrádky. Víš babi, rytí zahrádky k smrti nesnáším a do práce chodím sice rád, ale prakticky celý rok. Sakra! (vidíš už zase) Po těch lidech tady mi bude fakt smutno, stejně jako po divadelních představeních, ať už byla jakákoliv. Do příštích několika měsíců se budu muset spokojit zase s metadonovou náhražkou jednoho představení za měsíc či dva. Naštěstí se kvapem blíží Hronov, kde opět budu moci vést tak oblíbený život divadelního netopýra. Tak to vidíš, babi! Právě ty jsi mi vždycky říkala, že když mám nějaké trable, mám se těšit na něco hezkého, co brzy přijde. Tož tak činím. Holt to budu muset nějak vydržet. Díky za radu a měj se fajn, tam, kde právě jseš.

V repracích shodou okolností vyzývá Evita, aby pro ní Argentina neplakala. Dovolím si parafrázovat kousek její strofy. Neplač pro nás, divadlo! Svoje kontakty budeme i nadále udržovat a rozšíříme amatérsky ochotné ohniska atmosféry, která v nás začala doutnat na Wintrově Rakovníku číslo 25. Ahoj babi!

Jan Švácha

VŠICHNI MĚLI JEDEN A PŮL PANÁKA

V pátek jsme přinesli zprávu, kterou jsme dostali od vedení místního baru, že nejlépe se tu prodává pravá velejemná slivovice nejmenované značky. Uvedená informace nám nedala spát, a rozhodli jsme se proto udělat obdobný výzkum tentokrát z druhé strany pultíku. Náhodných "kolemdoucích" jsme se zeptali, "Který z nabízených nápojů si objednáte nejčastěji a jak se Vám v baru popíjí?" Dostali jsme následující odpovědi.

Sandra a Linda: "My alkohol nepijeme. Naším nejobednávanějším nápojem je džus"

Milan (pohotově dodává): "To není pravda. Napíš tam, že pijou slivovici."

Vladimír Valeš: "Já piju slivovici. Rád dávám spropitné. Tady jsou takoví lidé, že mi za to řeknou i nějakou radostnou novinku, třeba, že mi to dneska sluší."

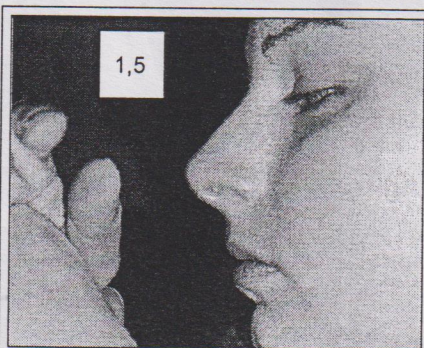
Míše chutnalo!

Martin Strozer: "Co piju? Výhradně slivovici. Ta je tady to nejlepší. Myslím, že nejsem sám. A pokud jde o to prostředí, tak to bohužel není starý Tylák, ale jsou tu příjemní lidé, kteří to bohatě vynahrazují. Já jsem spokojený."

František Mutinský: "Já piju cappuccino. Jinak by Alča nadávala. Mně tu vyhovuje ta příjemná pohoda ve spojení s obsluhou, ovšem každé pravidlo má své výjimky."

Nám se však podařilo zjistit, že se v průběhu včerejšího večera vypilo sedm lahví slivovice. Účastnilo-li se tedy pátečního večero-ranního sezení námi spočítaných sedmdesát pět lidí, průměrná dávka na hlavu je více než jeden velký a jeden malý panák slivovice na hlavu. Tak co, Františku, nekecáš náhodou? Do svědomí by si podle našich výpočtů měly sáhnout i Sandra s Lindou.

MY

Kokoska si také dala říci!

JAK TO DNESKA BUDE?

10.00 hodin VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ A ZAKONČENÍ WINTROVA RAKOVNÍKA

11:00 hodin Cesta z města

??? hodin Důkladná regenerace

CENY VĚNOVALY

- & RRR, oddělení kultury, mládeže a tělovýchovy OkÚ Rakovník
- & Městský úřad Rakovník
- & Raja spol. s r.o. Rakovník
- & Potraviny U Lutovských Rakovník
- & Týdeník Raport s.r.o. Rakovník

ČERNÁ TEČKA POTŘETÍ

MILENEC

●●●●
●●●●
dns
●●
●●●●
●●●●

Zdena Karnoldová
Eva Kodešová mladší
Honza Grundman
Alena Bradáčová
Tomáš Lisý
Lenka Králíčková

OBĚTI AMNÉZIE

●●
●●●●
dns
●●
●●
●●

Zdena Karnoldová
Eva Kodešová mladší
Honza Grundman
Alena Bradáčová
Tomáš Lisý
Lenka Králíčková

JAKOBY NA ALJAŠCE

●●●●
●●●●
●●
●●●●
●●
●●

Zdena Karnoldová
Eva Kodešová mladší
Honza Grundman
Alena Bradáčová
Tomáš Lisý
Lenka Králíčková

KLÍČE NA NEDELI

●●●●
●●●●
●●●●
●●●●
●●●●
●●●●

Zdena Karnoldová
Eva Kodešová mladší
Honza Grundman
Alena Bradáčová
Tomáš Lisý
Lenka Králíčková

●

Usnul(a) jsem a probral mě až závěrečný potlesk.

●●

Moc jsem se nebavil(a), ale přetrpěl(a) jsem to.

●●●●

Celkem jsem to bral(a).

●●●●

Bavilo mě to a budu to všude vyprávět.

●●●●●

ISuper! představení: "Kdyby ho viděl Kajetán!"